

Do tính toán sai lầm trong 35 năm và coi thường khả năng trở lại của Hoa Lũc, ngày nay Hoa Kỳ nôn nóng quay trở lại để kiểm soát Hoa Lũc.

Ngày 5 tháng 1, 2012 vừa qua, cùng với sự hiện diện của toàn bộ viên chức lãnh đạo bộ máy quốc phòng và quân sự Hoa Kỳ, Tổng thống Barack Obama đã long trọng công bố chiến lược quốc phòng mới, trong đó nhấn mạnh đến kế hoạch tăng cường sự hiện diện quân sự ở châu Á-Thái Bình Dương trong bối cảnh nền kinh tế quốc gia đang suy thoái, nên nên không sao trở được và ngân sách quốc phòng bị cắt giảm 450 tỷ đô-la trong những năm sắp tới. Chiến lược này giống như một ngỗng vờ ra khỏi một cũi mê dài sau 35 năm (1975-2010) tập trung vào vùng địa thế chiến lược của Mỹ là Châu Á Thái Bình Dương để tập trung hướng nhìn vào Trung Đông, rồi cùng lúc lún sâu vào hai cuộc chiến Afghanistan và Iraq khiến gây tốn thất lao và sinh mạng của cả. Cuộc chiến Afghanistan thì thua thiệt có thể hiểu được. Còn cuộc chiến hay cuộc xâm lăng Iraq thì thua thiệt không sao hiểu được. Vì đâu mà hay vì lý tưởng cao vời của Ô. Bush Con? Nếu bỏ rơi vì đâu mà hay cho dân chúng thì tại sao năm 2000 giá 1 gallon xăng là \$1.51 và sau khi chiếm được Iraq có lúc giá xăng đã lên tới \$4.00 và bây giờ là \$3.65?

Nhưng Mỹ luôn luôn là quốc gia rao giảng và “cầm cân nảy mực” với dân chúng, tự do và nhân quyền - theo kiểu Mỹ - cho toàn thế giới, tức là chuyển hóa bất cứ một xã hội nào sang theo chế độ dân chủ - lúc bấy giờ là chế độ của Saddam Hussein - cho dù phải cái giá: 757.8 tỷ đô la, 4484 binh sĩ chết và 33,186 thương tật, què cụt, tàn tật là của kẻ địch tàn sát của đồng minh. Cuối Tháng 12, 2011 vừa qua, sau hơn 8 năm chiến tranh gây nhọc nhằn cho hai đội tổng thống và vì sự chiến đấu liên tục của người dân, người lính Mỹ cuối cùng đã phải rời Iraq trong một buổi lễ không có nhúng em gái họ và người trao tặng vòng hoa chiến thắng cho những “người hùng” đã tới “giải phóng” họ và cũng không có sự hiện diện của Thủ Tướng Nouri al-Maliki để tiễn đưa về quê hương đã dũng cảm hy sinh để giải phóng đất nước ông và giúp ông xây dựng một quốc gia Iraq dân chủ, tự do, thịnh vượng, bởi chính ông cũng không muốn “đến gần” người Mỹ nữa vì sự mất lòng dân. Dù vậy con mắt của tuy tập trung đã đa số các giáo sĩ Hồi Giáo Iraq thì Mỹ là “quân xâm lược” và phải rút ra khỏi Iraq, dù chỉ là để huấn luyện. Nay Mỹ đã rút đi nhưng trách nhiệm vẫn còn đó với một Iraq mà sự chia rẽ giáo phái, sự chiến tranh ngày càng trầm trọng thêm với những cuộc đánh bom tàn sát họ như diễn ra hàng ngày hoặc hàng tuần tại thủ đô Bagdad. Không biết chính phủ liên hiệp của Ô. Maliki tồn tại được bao lâu và tiếp tục lại Iraq đi về đâu?

Đầu thập niên 1990 nếu có nhà bình luận nào nói rằng Hoa Lũc sẽ là đội thủ hoạch xa hơn là kẻ thù của Hoa Kỳ trong tương lai, thì lập tức bị gán cho danh từ “thiên thần” và “điên rồ”, bởi vì

mà lo. Mặt tính họ t c r i!” Bởi vì lúc bấy giờ các nhà t b n M cũng như các t ng th ng Hoa K đang đang ru mình trong “gi c m vàng” là h p tác v m i m t v i Hoa L c đ đ u t khai thác ki m l i t i m t đ t n c nhân công r m t mà th tr ng tiêu th lên t i 1.3 t ng i. Cho đ n khi Hoa L c xây đ ng xong căn c quân s kh ng l t i Đ o H i Nam trong đó có c tàu ng m mang h a t i n nguyên t thì Hoa K m i “h i gi t mình” nh ng v n t th vào v th siêu c ng c a mình. Và khi Hoa L c công b thi t l p căn c h i quân t i Đ o Seychelles Đ ông n Đ D ng và cho h th y Hàng Không M u H m Thi Lang, cùng nh p v i nh ng cu c l n chi m c a Hoa L c và tranh ch p ch quy n n ra B i n Đông thì Hoa K m i “t nh gi c m vàng”, lo s và h i h đ i u chính l i chi n l c qu c phòng. Đ i u này cho th y không ph i Hoa K lúc nào cũng đúng. Hoa K đã nhi u l n v p ph i nh ng l i l m nghiêm tr ng trong l ch s . Đó là m t trong nh ng lý do gi i thích t i sao Hoa K dù vi n tr cho th gi i r t nhi u nh ng v n b ng i ta thù ghét. Hi n nay b n qu c gia Nam M v n là “Sân Sau” c a Hoa K nh Cuba, Nicaragua, Venezuela và Ecuador đang ch ng M ra m t. Còn Pakistan m i năm nh n vi n tr c a Hoa K c t đô-la nh ng th ng kê m i nh t cho th y 68% dân chúng Pakistan v n coi M là k thù. (Internet)

Nay thì M đã quy t tâm tr l i Á Châu và đ c coi nh nhu c u sinh t c a Hoa K . Nh ng câu h i đ t ra là tr l i nh th nào đây? Cho t i bây giờ thì c th gi i đ u chú ý đ n di n bi n tr ng đ i này nh ng ch a có nhà binh lu n nào ho c ch a có m t t i t l nào liên quan đ n chi n l c tri n khai l c l ng nh th nào đ đ t m c tiêu đó. Có th k ho ch đang đ c ti n hành trong vòng bí m t nh ng cũng có th Ngũ Giác Đài cũng ch a đ nh hình đ c ph ng th c “tr l i” c a Hoa K . T i sao v y?

Mu n bi t t i sao - chúng ta hãy tr l i b i c nh sau năm 1975 khi Hoa K th t b i và “tháo ch y” kh i Vi t Nam (danh t c a Ô. Nguy n Ti n H ng: Khi Đ ng Minh Tháo Ch y) thì b u không khí chính tr (political climate) c a Á Châu - đ c bi t là Đông Nam Á đã hoàn toàn đ i khác.

1) S hi n di n c a quân M trong Chi n Tranh Vi t Nam đã làm cho b m t c a Hoa K x u đi. R i sau khi tháo ch y đã m t đ n n nh h ng t i Đông Nam Á. Phong trào bài M lan r ng ở Thái Lan và Phi Lu t Tân. Vào ngày 13/6/1976, Hoa K ph i trao quy n cho Thái Lan ki m soát căn c không quân kh ng l B52 t i Utapao và m t lo t các căn c không quân B c và Đông B c Thái Lan dùng đ do thám, th bi t kích vào Lào, h ng đ n cho B52 ném bom ở Vi t Nam. R i vào năm 1991 – dù có s ng h nhi t tình c a nhi u v t ng th ng - nh ng vì dân chúng ch ng đ i m nh m , Phi Lu t Tân đã ph i ra l nh đóng c a căn c h i quân kh ng l ở Subic Bay và căn c không quân B52 t i Clark. Subic Bay là căn c t i n tiêu c a H m Đ i 7 và là n i t i p v n, s a ch a, ngh ng i, khi n cho các chi n h m Hoa K có th b n t i 600,000 lo t đ n h i pháo vào Vi t Nam đ y m tr cho các cu c hành quân trên b . M t căn c không quân B52 duy nh t mà Hoa K còn duy trì đ c sau Chi n Tranh Vi t Nam là căn c Okinawa ở Nh t B n, nh ng cũng nh c đ u b i nh ng cu c bi u tình liên t c c a dân chúng đ a ph ng. Theo truy n th ng, Hoa K không th nào có căn c quân s đ t t i hai n c H i Giáo Á Châu là Indonesia và Malaysia và qu c gia theo Ph t Giáo Mi n Đ i n. Câu h i đ t ra là li u M có th m l i căn c không quân kh ng l t i Utapao, cũng nh căn c h i quân ở Subic Bay và Clark đ làm b ch huy cho H m Đ i 7, tri n khai B1, B2, B52, máy bay không ng i lái UAV, máy bay ném bom không ng i lái, t u ng m nguyên t và lá ch n h a t i n đ - tr c m t đ e d a, ki m ch - r i cu i cùng là t n công tiêu di t Hoa L c không?

3 / 6

Còn Thái Lan, do có biên giới với Hoa Kỳ, họ nên có chính sách ngoại giao của Thái Lan rất khôn ngoan, tôi biết họ không bao giờ cho Mỹ trống lối căn cứ Utapao. Nếu Thái Lan làm thế họ cũng không thể sống yên bình các nhóm phiến quân Hồi Giáo ở phía nam và biên giới Bắc Thái cũng sống bình yên với các nhóm ly khai do Hoa Kỳ đứng lên, cho dù Mỹ có triển khai hàng chục ngàn binh lính Mũ Núi Xanh (Green Beret) như thời Chiến Tranh Việt Nam cũng không sao đâu nữa. Đây là chuyện của Thái Lan phải chờ đợi quan hệ ngoại giao với Hoa Kỳ lên tới 46 tuổi năm. Thái Lan lấy đâu để bù đắp? Liệu Hoa Kỳ có đáng ngại con số ngoại giao không? Căn cứ hải quân Changi của Mỹ tại Singapore dù có căn cứ tàu ngầm nhưng thực chất không khác gì Singapore họ là nền công. Còn căn cứ Darwin ở Úc Châu thì xa quá chừng làm Hoa Kỳ lo sợ. Bởi vì là khi Ô. Obama tuyên bố sẽ triển khai 2500 thủy quân lục chiến tại đây thì Hoa Kỳ vui vẻ coi đó như chuyển bình thường.

Còn khả năng Hoa Kỳ xếp đứng Hồi Giáo Cam Ranh có thể xảy ra không? Theo hiểu biết các nhà bình luận tôi biết về Đông Nam Á chúng ta nên nhớ hai cái gọi là Thayer, Úc Châu thì chiến lược ngoại giao cũng như quốc phòng của Việt Nam là hợp tác với tất cả các quốc gia trên thế giới để biến là Hoa Kỳ, Nhật Bản, Ấn Độ và Đông Nam Á để quân bình lực lượng với Hoa Kỳ nhưng không liên minh quân sự với bất cứ quốc gia nào để chống Hoa Kỳ. Do đó không bao giờ có chuyển Mỹ đóng quân tại Cam Ranh. Việt Nam hiểu rõ họ nên ai họ sợ, sợ họ nên di chuyển quân sự của Mỹ tại Cam Ranh là một hình thức tuyên chiến với Hoa Kỳ để họ mà một nước nhỏ có địa lý chiến lược với Hoa Kỳ như Việt Nam không bao giờ mong muốn. Sách lược của Việt Nam là làm bạn với tất cả các quốc gia trên thế giới, để lực lượng xây dựng sức mạnh quân sự, không gây hấn với Hoa Kỳ, nhưng nếu Hoa Kỳ lên chiếm thì sẽ sẵn sàng đánh trả với bất cứ giá nào. Cần nhìn vào các loại tàu ngầm, tàu chiến, máy bay và vũ khí tại Tân mà Việt Nam mua từ Nga, Ấn Độ, Do Thái, Hàn Lan, Canada... năm vừa qua thì rõ. Trên tinh thần đó, tàu chiến của Hoa Kỳ, Nhật Bản, Úc Châu, Ấn Độ và các Hoa Kỳ...có thể ghé thăm Việt Nam. Cam Ranh có thể trở thành trung tâm của các quốc gia cho tàu của bất cứ quốc gia nào ghé thăm, tiếp vận, sửa chữa...trong một thời gian ngắn nhưng không bao giờ trở thành căn cứ quân sự của Mỹ như Subic Bay, Utapao, Singapore hay Darwin. Mỹ có thể bán vũ khí, tàu chiến, máy bay, thao diễn chung, huấn luyện sĩ quan cho Việt Nam, nhưng Việt Nam không bao giờ liên minh quân sự với Mỹ hay rút quân Mỹ vào Việt Nam. Các học thuyết chính trị thời Xuân Thu Chiến Quốc dạy chúng ta rằng, tùy theo vị thế chiến lược gần hay xa nước mà mỗi nước nhỏ có chiến lược quân sự và ngoại giao khác nhau. Dù cùng nằm trong Liên Minh ASEAN, do yếu tố địa lý khác nhau, chiến lược quốc phòng và ngoại giao của Phi Luật Tân sẽ khác Singapore, Nam Dương, Thái Lan, Việt Nam và Mã Lai.

Do tính toán sai lầm trong 35 năm và coi thường khả năng trở lại của Hoa Kỳ, ngày nay Hoa Kỳ nóng quay trở lại để kiểm soát Hoa Kỳ. Nhưng thực tế khi trở lại Đông Nam Á, tình hình đã đổi thay và không còn giống như thời Hoa Kỳ còn làm bá chủ vùng này nữa. Vậy Hoa Kỳ phải làm sao đây? Đứng trên quan điểm quyền lợi sinh tồn của các quốc gia Đông Nam Á thì sẽ trở lại của Hoa Kỳ khiến các nước này vừa mừng vừa lo.

-Mừng là vì nếu không có Hoa Kỳ thì Hoa Kỳ sẽ không chiếm toàn bộ Biển Đông và lớn hơn khu vực phía tất cả các quốc gia Đông Nam Á rồi bá chủ Á Châu.

-Lo là vì sợ họ nên di chuyển quân sự không khác gì của Mỹ chiếm chiếm sẽ gây xáo trộn cho toàn vùng, ít ra là về mặt kinh tế. Nếu muốn kiểm soát Hoa Kỳ, Hoa Kỳ không thể để các quốc gia Đông Nam Á vào căn cứ tiếp tế làm ăn buôn bán như thế này mãi mà phải đánh đòn kinh tế để họ hiểu cô lập

Do tỉm năng kinh tế của Hoa Kỳ có thể gây ảnh hưởng toàn cầu và sức mạnh quân sự trùm phủ cả Á Châu, sự trỗi dậy Đông Nam Á của Hoa Kỳ không dễ dàng như người ta tưởng. (*) Tôi nghĩ rằng các nhà chiến lược của Hoa Kỳ chưa tìm ra giải pháp cho khủng hoảng lao này. Chưa riêng lãnh vực kinh tế không thôi, bất cứ sự phong tỏa kinh tế nào mà Hoa Kỳ muốn áp đặt lên Hoa Kỳ cũng có nghĩa là cuộc khủng hoảng của chính mình và toàn thế giới. Ngay hôm nay, tại Hoa Kỳ, vào các hàng thùng bán lẻ khủng hoảng của Mỹ như Costco, Wal-mart, Target, các tiệm bán máy móc, đồ điện tử như Best Buy, Fry-Electronics, Office Max... chúng ta không sao tìm thấy

một hàng USA mà toàn Made in China. Ngoài ra, trong lúc này, ít ra Hoa Kỳ đang cần sự trợ giúp của Hoa Kỳ để tạo nên một nền kinh tế cho Bán Đảo Triều Tiên và cuộc chiến với Iran. Nhưng cuộc gặp gỡ liên tiếp giữa các nhà ngoại giao cao cấp Mỹ-Ho và cuộc gặp gỡ giữa Ô. Obama và Ô. Tập Cận Bình vào 14 Tháng 2 năm nay cho thấy Hoa Kỳ đang còn dò dẫm chưa quyết định có thể tung tay tác động tới Chiến Tranh Việt Nam. Trong bối cảnh đó, các quốc gia Đông Nam Á cũng phải hết sức thận trọng trong việc liên minh hay hợp tác với Hoa Kỳ. Các quốc gia này phải nhìn ra cho rõ cái nào là quyền lợi của Hoa Kỳ và cái nào là quyền lợi của Đông Nam Á hay quyền lợi của chính quốc gia mình. Hoa Kỳ đến rồi đi, nhưng Hoa Kỳ không thể “ăn đi rồi kiêu đi đây”. Cuộc cùng thì Đông Nam Á vẫn cần phải sống chung với Hoa Kỳ - dù chọn đi đâu đi nữa. Một nền kinh tế vững vàng, kinh tế phát triển, tăng cường quốc phòng, đoàn kết chặt chẽ giữa các quốc gia trong tổ chức ASEAN, hợp tác nhưng không bị chi phối hay lệ thuộc vào Hoa Kỳ ...vẫn là những yêu cầu cần thiết để duy trì hòa bình, ổn định cho khu vực và cho sự sống còn của mọi quốc gia Đông Nam Á. Hiện nay Indonesia đã và đang tăng cường sức mạnh quân sự mạnh mẽ trong vùng nhưng vẫn trung lập và không lệ thuộc vào Hoa Kỳ. Còn Campuchia thì công khai tuyên bố trung lập trong tranh chấp Biển Đông.

Trong cuộc đời đầu tiên giữa các siêu cường, một số nước nhỏ có thể tiêu vong. Nhưng nếu có chính sách ngoại giao khôn khéo thì nước nhỏ có thể vươn lên. Hằng hái, hợp tác nhưng y ra để làm “tiền đề” cho bất cứ siêu cường nào sẽ là thảm họa cho dân tộc mình.

Đào Văn Bình

(Xuân Nhâm Thìn 27 Tháng 2, 2012)

(*) Hoa Kỳ hiện nay có kho:

- Kho chứa 160 đầu đạn hạt nhân sẵn sàng bắn đi từ các dàn phóng di động và tàu ngầm.
- Hàng tỉ tấn dầu thô từ Mexico là “sát thủ” của hàng không Mỹ.
- Một hệ thống hàng tỉ tấn phòng thủ và tấn công dày đặc.
- 4092 máy bay trong đó có máy bay tiêm kích tàng hình J-20 thế hệ đầu tiên với F35 của Mỹ và oanh tạc cơ không người lái.
- 562 tàu chiến để lo & 1 hàng không Mỹ.
- 60 tàu ngầm tàng hình.
- 3 triệu binh sĩ bao gồm hải, lục, không quân, lực lượng thủy-bộ & duyên phòng
- Hoa Kỳ đã phóng Phi Thuyền Thuyền Châu, có thể trong đó có vũ khí để nhả và để hàng nghìn người tiêu cho các hàng tỉ tấn bom đi từ đất liền và tàu ngầm.